

τὰς τὰς θαλάσσας, πρέπει νὰ ἐκλέξωσι τὸν ἀρμόδιον καιρὸν διὰ τὰ ταξίδια, καὶ ὅταν φυλαχθῶσι καλὰ, δὲν λείψωσι ποτὲ ἀπὸ τὸ νὰ ἔχωσιν ἕνα καλὸν ἄνεμον, καὶ ἐν ταχὺ καὶ ὀγλήγωρον ἀπέραςμα.

Ε' ρ. Πῶς ἐξηγεῖτε μερικὲς Ἀνέμους, οἱ ὅποιοι φυσῶσι πάντοτε ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸ ἀντίθετον, εἰς περιόδους ἴσων χρόνων;

Α' π. Ἰδὲ ἡ ἐξήγησις τῆ σοφῆ Halley τῆ συγγραφέως ὅλης τῆς παρῆσης θεωρίας τῶν Ἀνέμων· αὐτὸς θέλει ἅ. ὅτι, κατὰ τὰς νόμους τῆς Στατικής, ὁ Ἄηρ, ὡς ἀραιῖται καὶ πλατύνεται τὸ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν θέρμην τῶν ἀκτίνων τῆ Ἡλίου, καὶ ἐπομένως εἶναι θαρύτερος, πρέπει νὰ κινήθῃ πρὸς τὰ μέρη ὅπου ὁ Ἄηρ εἶναι ἀραιότερος καὶ ἐλαφρότερος, διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἰσορροπίαν· β. ὅτι ἡ παρῆσις τῆ Ἡλίου σφρομένη πάντοτε πρὸς τὴν δύσιν, αὐτὸ τὸ μέρος πρὸς τὸ ὅποῖον ὁ Ἄηρ ἀφορᾷ, ἐξ αἰτίας τῆς ἀραιώσεως ὡς προξενεῖται ἀπὸ τὴν μεγαλιτέραν θέρμην τῆς Μεσημβρίας, φέρεται ὁμῶς με αὐτὸν πρὸς τὴν δύσιν· καὶ ἐπομένως, ὅλον τὸ Σῶμα τῆ κατωτέρου Ἀέρος ἀφορᾷ πρὸς αὐτὸ τὸ μέρος· καὶ ἔτι, ὁ γενικὸς Ἄνεμος τῆς Ἀνατολῆς γίνεται εἰς τὸν ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν, καὶ εἰς τὴν μεγάλην θαλάσσαν τῆς μεσημβρίας, καὶ φυσᾷ πάντοτε πρὸς τὴν Δύσιν.

Ε' ρ. Ἀ' Μ' αἰ Σαίται φανερώνεσιν, ὅτι αὐτοὶ οἱ Ἀνεμοὶ